

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. гр.Н., 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., IV-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н.Р.М.Б.

при участието на секретаря К.Ил.Л.

като разгледа докладваното от Н.Р.М.Б. Гражданско дело № 20232150100429 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод исковата молба на М. И. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ж.к. „И.“, бл. 3, вх. 5, ет. 9, ап. ..., против В. П. Ж., ЕГН *****, Ж. П. Ж., ЕГН *****, двамата с адрес: с. К., ул. „.....“, № 50, и Д. И. М., ЕГН *****, с адрес: гр. Н., кв. „Х.К.“, № .... Твърди се, че със запис на заповед от 04.04.2017 г. ищцата предоставила на В. П. Ж. сума в размер на 84 000 евро. Поради невръщане на сумата на падежа, сезирала Районен съд- Н., като било образувано ч.гр.д. № .../2020 г. и бил издаден изпълнителен лист № 260210/13.11.2020 г. С молба № 35793/26.11.2020 г. било образувано изпълнително дело № 2020...0400411 по описа на ЧСИ ..... с рег. № ... и с район на действие Окръжен съд- Б.. Впоследствие ищцата се присъединила в качеството си на вискател по изпълнително дело № 2021...0400... по описа на ЧСИ ..... с рег. № ..., с район на действие Окръжен съд- Б., и по изпълнително дело № 2022...0400... по описа на ЧСИ ..... с рег. № ..., с район на действие Окръжен съд- Б.. Сочил се, че публичната продажба на имот, собственост на длъжника, била спряна, тъй като на 31.01.2023 г., с нотариален акт № ..., том 2, вх. рег. № .../31.10.2023 г., дв. вх. рег. № ... на Служба по вписванията- Н., първите двама ответници прехвърлили на третия ответник Д. М. собствеността върху следните имоти, а именно: Жилищна сграда с идентификатор № 39164.501.132.1 по КККР на с. К., разположена в ПИ с идентификатор № 39164.501.132, одобрени със Заповед РД18-29/25.07.2005 г. на изп. директор на АГКК, с адрес: с. К., ул. „.....“ № 50, със застроена площ 106 кв.м., брой етажи: два, предназначение на жилищната сграда: еднофамилна, и Поземлен имот с идентификатор № 39164.501.132 по КККР на с. К., одобрени със Заповед РД-18-29/25.07.2005 г. на изп. директор на АГКК, последно изменение по КККР, засягащо ПИ от 08.08.2008 г., с адрес: с. К., ул. „.....“, № 50, с площ от 1202 кв.м.,

трайно предназначение на територията: урбанизирана. начин на трайно ползване: ниско застрояване- до 10 метра, съседни: 39164.501.470, 39164.501.131, 39164.501.128, 39164.501.130, 39164.501.133. Развиват се съображения, че с извършването на продажбата ответника В. Ж., в качеството на длъжник на ищцата, е увредил нейните интереси, в качеството ѝ на негов кредитор, тъй като съзнателно се е поставил в невъзможност да изплати задължението си към нея, като е намалил имуществото си. Излагат се доводи, че са налице предпоставките по чл. 135, ал. 1 от ЗЗД. Предвид гореизложеното се моли съда да постанови решение, с което да бъде прието за установено по отношение на тримата ответници, че договорът за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт № ..., том 2, вх. рег. № .../31.10.2023 г., дв. вх. рег. № ... на Служба по вписванията Н., е недействителен спрямо ищцата, за ½ идеална част от процесните имоти.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК по делото постъпи писмен отговор от ответника Ж. П. Ж., подаден от процесуалния му представител адв. З. К. от АК-Х., с който исковите се оспорват като недопустими. Оспорват се всички факти и обстоятелства, изложени в исковата молба и приложените към нея писмени доказателства. Излага се, че искът е предявен срещу ненадлежна страна, тъй като ответника няма качеството на длъжник спрямо ищца, като такова качество има единствено ответника В. Ж.. С тези доводи се моли производството по отношение на Ж. Ж. да бъде прекратено.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК по делото постъпи писмен отговор и от ответника В. П. Ж., подаден от назначения му особен представител адв. С. Ч.. На първо място се излагат съображения за недопустимост на предявения иск, като се акцентира, че доколкото ищцата няма качеството на кредитор спрямо Ж. Ж., искът е недопустим и производството по делото следва да бъде прекратено. На следващо място се развиват доводи за неоснователност и недоказаност на иска. Изтъква се, че видно от съдържанието на атакуваната сделка, същата е сключена от първите двама ответници с цел погасяване на задължения към техен кредитор в лицето на Кооперация „.....“, а не с цел увреждане на ищцата. Навежда се, че към датата на издаване на изпълнителния лист в полза на ищцата по ч.гр.д. № .../2020 г. по описа на Районен съд- Н., Кооперация „.....“ вече е имала качеството на привилегирован кредитор и се е ползвала с право на предпочитително удовлетворяване срещу длъжника по обезпеченото вземане на В. Ж.. От справка в имотния регистър се установявало, че посочените в нотариалния акт за покупко-продажба от 31.03.2023 г. вещни тежести върху имота били вписани от Кооперация „.....“ и НСА „.....“, поради което липсвало знание за увреждане на ищцата, за което се развиват съображения. Излага се, че в случая не са налице всички елементи от фактическия състав по чл. 135 от ЗЗД, поради което се моли съда да постанови определение, с което да прекрати производството като недопустимо, а при условията на евентуалност да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК по делото не постъпи писмен отговор на исковата молба от ответника Д. И. М.. В съдебно заседание същият изразява становище, че при закупуването на имотите не е имал знанието, че уврежда ищцата, тъй като не е знаел за нейното вземане.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, приложените към делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е с правно основание чл.135 от ЗЗД.

Относно наведените възражения за недопустимост на предявения иск по отношение на ответника Ж. Ж., съдът не ги споделя. Съгласно ТР № 7/2020 от 13.01.2023 год. на ОСГТК на ВКС, за допустимостта на искове за нищожност на договори, в това число и по чл.135 от ЗЗД, следва да бъдат конституирани всички страни по сделката, чиято относителна недействителност се иска, които се явяват задължителни другари по смисъла на чл.216, ал.2 от ГПК и тяхното участие в производството е условие за допустимостта на процеса. Именно в тази връзка са били дадени указанията на ищеца от ОС- Б., пред когото първоначално е било образувано делото, да насочи претенцията си както спрямо Ж. Ж., така и срещу Д. М.. Ето защо не са налице предпоставките за исканото прекратяване на производството.

По същество претенцията е неоснователна по следните съображения:

Павловият иск, подведен под нормата на чл.135 ЗЗД, има за предмет потестативното право на кредитора да обяви за недействителна по отношение на себе си сделка (или друго действие), с която длъжникът го уврежда. Това право възниква за кредитора, когато сделката (или действието) е увреждаща и е безвъзмездна, или е възмездна, но длъжникът и третото лице са знаели за увреждането, както и когато увреждащата сделка (или друго действие) е извършена преди възникването на вземането, но тя е предназначена от длъжника и третото лице да увреди кредитора. Основателността на иска е в зависимост от наличието на елементите на фактическия състав, визирани в чл. 135, ал. 1 ЗЗД- ищецът да е кредитор на длъжника; длъжникът да е извършил конкретно действие, което уврежда кредитора; да е налице знание на длъжника за увреждането на кредитора; да е налице знание на третото лице, с което длъжникът е договарял, за увреждането на кредитора, когато действието е възмездно. Искът е конститутивен и при уважаването му атакуваното действие се обявява за недействително, но тази недействителност е относителна- тя ползва само кредитора, упражнил правото по чл. 135, ал. 1 ЗЗД, като има обратно действие- от момента на извършване на действието.

По делото не се спори, че на 13.11.2020 г. е издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. № .../2020 г. по описа на РС- Н., с който В. П. Ж. е осъден да заплати на М. И. Д. сумата от 84 000 евро, представляваща задължение по запис на заповед от 04.04.2017 г., ведно със законната лихва , считано от 28.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението. Въз основа на него е било образувано изпълнително дело № 411/2020 г. при ЧСИ ..... с район на действие Окръжен съд- Б..

По делото се установява и обстоятелството, че срещу В. Ж. е било образувано изп.д. № .../2010 г. по описа на ЧСИ Ивелина Божилова, по което е била наложена и вписана възбрана върху процесните имоти с оглед обезпечаване вземането на вискателя- Кооперация „.....“.

Представена е по делото и молба от ЧСИ ..... по изп.д.№ .../2021 г. за вписване на наложена възбрана върху ½ ид.ч. от имотите, за обезпечаване на вземането на Кооперация „.....“ против длъжниците В. Ж. и Ж. Ж..

Възбрана върху процесните имоти е наложена и от ЧСИ ..... по изп.д. № ..../2016 г., за обезпечаване на вземането на НСА против трети за настоящото дело лица.

Към исковата молба е приложено постановление от 04.05.2022 г., с което ЧСИ ..... е присъединила в качеството на вискател ищцата по изп.д. № .../2021 г., водено срещу В. П. Ж., Ж. П. Ж. и С.С. Ж.а.

С н.а. № 98, т. I, рег. № ..., н.д. № 96/30.01.2023 г. на нотариус ....., В. П. Ж. и Ж. П. Ж. са продали на Д. И. М. процесните имоти, като е договорено, че продажната цена ще бъде заплатена от купувача на Кооперация „.....“ за погасяване задълженията на продавачите по предоставен паричен заем.

С оглед на така изложеното съдът намира следното:

От момента на подписване на сочения по- горе запис на заповед- 04.04.2017 г., следва да се приеме, че ищцата е придобила качеството кредитор по отношение на длъжника В. Ж..

От представеният по делото и описан по- горе нотариален акт, е видно, че на 30.01.2023 г., т.е. след възникване на вземането, първите двама ответници са прехвърлили възмездно на третия ответник собствеността върху процесните имоти. Доколкото увреждане е налице при осъществена прехвърлителна сделка с вещ, собственост на длъжника, имуществото на последния се намалява. Това дава основание на съда да приеме, че със сключването на процесната сделка е налице увреждане от страна на В. Ж. спрямо кредитора му- ищцата, като по този начин се намалява имуществената сфера на длъжника, от която кредитора би могъл да удовлетвори вземането си. Касае се за съзнателно волево действие, насочено към правни последици, увреждащи кредитора по записа на заповед и затова предпоставящо извод за знание на длъжника относно тези последици и увреждащия им характер. Длъжникът винаги знае за увреждането, когато разпоредителната сделка е извършена след възникване на кредиторското вземане, както е в случая.

С оглед възмездността на сделката в тежест на ищцата е да докаже знание за увреждане и от страна на приобретателя. По делото не са налице доказателства, че в случая следва да се приеме наличието на презумпцията по чл.135, ал.2 от ЗЗД, поради което същата не следва да бъде прилагана. От страна на ответникът М. се наведе твърдение за незнание на обстоятелството, че ищцата е кредитор на В. Ж., което въвежда в задължение на Д. да докаже обратното, за което доказателства не се ангажираха по делото. Видно от н.а. № 98, в същият са описани посочените по- горе тежести върху имотите. Фактът на знание у ответника М. за тях е и изявлението му, направено в съдебно заседание. Тези възбрани обаче, са вписани по повод задълженията на ответника В. Ж. спрямо други кредитори, а не по отношение вземането на ищцата Д.. Твърдението на последната, че купувача е следвало да си направи нужните справки и да установи, че към едно от изпълнителните дела вече

била присъединен кредитор и това предполагало знание у М., е несъстоятелно. Законът не въвежда задължение у купувача да извърши справка за наличието на тежести върху имота, предмет на договора, още по-малко го задължава да предприема такова разследване, каквото според Д. е следвало да стори. Действително с наличните по нотариалния акт данни за вписаните тежести ответника М. би могъл, чрез извършване на множество справки, да установи, че и ищцата е кредитор на В. Ж., но неизвършването на тези действия не могат да му се вменят във вина, след като не е имал такова задължение. В този смисъл и предвид липсата на други доказателства, ангажирани от страна на ищцата в тази насока, се налага извода, че е налице единствено вероятност, но не и доказаност на факта на знанието у купувача по процесния договор- Д. М., че с тази сделка се уврежда кредитора М. Д..

Предвид на така изложеното съдът намира претенцията по чл.135, ал.1 от ЗЗД за неоснователна и като такава не следва да бъде уважена. В константната практика на ВКС, се приема че материалноправната предпоставка по [чл. 135, ал. 1, изр. 2 ЗЗД](#) "знание за увреждането" у ответника-приобретател по атакувания с иска по [чл. 135 ЗЗД](#) възмезден вещно-прехвърлителен договор, има субективен характер. Приема се, че предвид на това ищецът рядко разполага с преки доказателства за този факт. По делото обаче, не са представени дори косвени доказателства, които да бъдат преценени в съвкупност помежду им и/или с други подобни, индициращи обстоятелства, установени по делото, и същите да биха могли да създадат сигурно убеждение у съда и да обусловят извод, че ответника М. е осъзнавал увреждането на ищеца-кредитор при сключването на договора-предмет на иска по [чл. 135 ЗЗД](#).

Разноски от ответниците не са направени.

Мотивиран от горното, Н.ският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от М. И. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ж.к. „И.“, бл. 3, вх. 5, ет. 9, ап. ..., против В. П. Ж., ЕГН *****, Ж. П. Ж., ЕГН *****, двамата с адрес: с. К., ул. „.....“, № 50, и Д. И. М., ЕГН *****, с адрес: гр. Н., кв. „Х.К.“, № ..., иск с правно основание чл.135 ЗЗД, за обявяване за недействителен спрямо ищцата договор за покупко-продажба, обективиран в н.а. № 98, т. I, рег. № ..., н.д. № 96/30.01.2023 г. на нотариус ..... с район на действие РС- Н., по отношение на ½ ид.ч. от следните имоти: Жилищна сграда с идентификатор № 39164.501.132.1 по КKKP на с. К., разположена в ПИ с идентификатор № 39164.501.132, одобрени със Заповед РД18-29/25.07.2005 г. на изп. директор на АГКК, с адрес: с. К., ул. „.....“ № 50, със застроена площ 106 кв.м., брой етажи: два, предназначение на жилищната сграда: еднофамилна, и Поземлен имот с идентификатор № 39164.501.132 по КKKP на с. К., одобрени със Заповед РД-18-29/25.07.2005 г. на изп. директор на АГКК, последно изменение по КKKP, засягащо ПИ от 08.08.2008 г., с адрес: с. К., ул. „.....“, № 50, с площ от 1202 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана. начин на трайно ползване: ниско застрояване- до 10 метра, съсед:

39164.501.470, 39164.501.131, 39164.501.128, 39164.501.130, 39164.501.133.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд- гр. Б. в двуседмичен срок от уведомяването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Н.: _____